

NÁRODNÍ PARK JE DOBRÝ SOUSED?

REPREZENTATIVNÍ VÝZKUM ZMAPOVAL NÁZORY OBYVATEL ČESKÉHO ŠVÝCARSKA?

Pod výše uvedeným titulkem, jen bez otazníků, vyšla dne 10.7.2024 společná tisková zpráva MŽP, Správy NP České Švýcarsko a Institutu 2050 ([zde](#)). Zpráva uvádí, že dle reprezentativního výzkumu (zjišťoval Institut 2050) místní obyvatelé oceňují nejen existenci Národního parku České Švýcarsko, ale i jeho práci na ochraně přírody nebo vstřícnou komunikaci správy parku.

Proč zpochybňovat titulek zprávy?

1. „Výzkum“ sama na sebe zadala Správa NP (za celkem 485 tisíc Kč bez DPH). Neznáme oficiální ani neoficiální zadání, ale jistě můžeme dát sbohem objektivitě, nestrannosti či nezávislosti a jen spekulovat, co bylo skutečným zadáním;
2. Sběrem dat bylo pověřeno PPM Factum. Přípravu a vyhodnocení „výzkumu“ dostal za úkol Institut 2050. Pro Institut 2050 to byla vůbec první zakázka, kterou Institut 2050 kdy získal (podle registru smluv). Zakladatel a ředitel Institutu 2050 je pak Jan Krajhanzl, který
 - po požáru na objednávku MŽP sepsal, že kdo dle selského rozumu považuje v lese se válící suché dřevo za hořlavé, je obětí heuristiky reprezentativnosti; [Zde tehdejší reakce obcí Českého Švýcarska na tyto a podobné manipulace](#).
 - podle registru smluv jako fyzická osoba měl zpracovat pro správu NP Koncepti EVVO v NPČŠ za 580 tisíc Kč bez DPH, na kterou se správa NP odvolává ve svých zásadách péče. Měla být hotová již cca rok, ale není k nalezení;
 - dle registru smluv si Správa NPČŠ u Jana Krajhanzla objednala za 195 tisíc korun bez DPH také konzultační a metodické služby, jako např. práce se sociálními sítěmi, práce s médii, komunikace témat národního parku a další. Atp.
3. Je třeba splnit i další základní věci, aby výzkum mohl být považován za důvěryhodný. [SIMAR](#) (Sdružení agentur pro výzkum trhu a veřejného mínění) např. uvádí:
 - výzkum realizuje seriózní, nezávislá výzkumná organizace;
 - firma se delší dobu profiluje ve výzkumném oboru;
 - jsou zřejmé důvody, kdo financuje výzkum a proč to dělá;
 - dotazník byl konstruován vhodným způsobem;
 - otázky jsou položeny nestranně;
 - otázky nejsou zavádějící a cílem není posílit názor blízký zadavateli výzkumu.
4. Nic z toho nebylo splněno. Příklady manipulativnosti a účelovosti kladených otázek (samotný dotazník z „výzkumu“ také není zveřejněný) např.:
 - „Zvyšuje NP turistickou návštěvnost?“ Proč je položena tato otázka? Stalo se někdy někde, že by NP snižoval návštěvnost? Proč se na Křivoklátsku bojí zřízení NP?
 - „Má mít přednost ochrana přírody, nebo místní turistický ruch“? Otázka záměrně staví oba pojmy do konfliktu. Jedno bez druhého přitom nedává smysl, jedno druhé

potřebuje. Vhodně řízený šetrný turismus generuje zdroje na ochranu přírody a vzácná nezničená příroda je magnetem pro turisty a rekreaty. Platí, že nekompetentně vedená ochrana přírody poškozuje šetrný turistický ruch a nekompetentně řízený turismus poškozuje přírodu a životní prostředí. Stavět to proti sobě je záměrně účelové a manipulativní.

- „*Potřebujeme chránit mimořádně vzácnou přírodu Českého Švýcarska.*“ Mimořádně manipulativní výrok. Přírodu, natož vzácnou, chce snad chránit každý? A nebo ji chce někdo ničit?! Lidé nejsou proti ochraně přírody, naopak cítí potřebu přírodu chránit, třeba mnozí i před managementem správy národního parku, který vzácnou přírodu v národním parku mnohdy devastuje. Ale na to se samozřejmě žádná z otázek neptá, to by šlo po skutečné podstatě problému. Nemluvě o sugestivnosti takto formulované otázky - jaká by asi musela nastat mimořádná situace, že by nebylo potřeba chránit něco mimořádně vzácného?
 - „*Změna klimatu a sucho ovlivní v příštích letech lesy v Českém Švýcarsku.*“ Asi jen úplný ignorant na to může odpovědět, že neovlivní...
 - Atd.
5. Na základě tohoto kontextu tak výsledky „výzkumu“ mají k důvěryhodnosti stejně daleko, jako obhajoba autora, že ***suché dřevo nehoří***.
 6. Pokud něco výzkum prokázal, pak snad jen to, jak státní správa dokáže zneužívat veřejné prostředky za účelem zlepšování svého mediálního obrazu.
 7. Místo manipulace veřejnosti se máme spíše ptát, kdo nese v národním parku zodpovědnost za miliardové škody na životním prostředí a za způsobenou devastaci přírody a krajiny a jak bychom tomu do budoucna mohli zabránit.